

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

14 ינואר 2020

ע"פ 52367-05-19 בן אהרון נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת אסתר הלמן, סגנית נשיא – אב"ד

כב' השופט סאאב דבור

כב' השופט גדי צפרי

ארנון בן אהרון

המערער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בקרית שמונה (כב' השופטת ר. שפילברג-כהן) מיום 10/4/19, בת"פ 55183-08-17

נוכחים :

בשם המערער : עו"ד לירון מלכה, מטעם הסניגוריה הציבורית

בשם המשיבה : עו"ד ליאורה חילו

המערער בעצמו

פסק דין

ס. הנשיא, השופטת אסתר הלמן – אב"ד :

1. המערער הורשע בבית המשפט קמא בביצוע עבירה של איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז – 1977, ונדון ל – 5 חודשי מאסר על תנאי, תוך חיובו לחתום על התחייבות בסך 4,000 ₪ להימנע מלעבור כל עבירת איומים בתוך המשפחה, במשך 3 שנים.

במסגרת הכרעת הדין, הרשיע בית המשפט קמא את המערער באיומים כלפי מי שהייתה חמותו וזיכה אותו מעבירת איומים שיוחסה לו, ביחס לדברים שהשמיע כלפי בתו.

2. על הכרעת הדין המרשיעה הוגש הערעור שלפנינו, במסגרתו עותרת באת כוח המערער לזכותו מכל האישומים. לטענת באת כוחו של המערער, הערעור מכוון כנגד קביעות מהימנות שנעשו על ידי בית המשפט קמא, אך לא רק. הוא מכוון גם נגד טעויות מהותיות ובולטות בקביעותיו של בית המשפט קמא (כמו למשל העובדה שהכרעת הדין איננה מתייחסת כלל לנ/1 הודעה במסגרתה של גרושתו של המערער), עד כדי כך שיש בהן כדי לבטל את העדיפות המוקנית

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

14 ינואר 2020

ע"פ 52367-05-19 בן אהרון נ' מדינת ישראל

- 1 לערכאה הדיונית, בשל התרשמותה מן העדים. בנוסף, קבלה באת כוח המערער על כך
2 שהערכאה דלמטה הגבילה אותה בחקירתה הנגדית של א' ככה שנמנע ממנה לפרוס בפני בית
3 המשפט קמא את מלוא התמונה המשפחתית והרקע ליחסים העכורים, שהיוו, לפי טענת
4 המערער, עילה להגיש כנגדו את תלונת השווא. נימוקי הערעור פורטו בהרחבה בהודעת
5 הערעור ובטיעוני באת כוח המערער במהלך הדיון בערעור.
6
- 7 מנגד, ביקשה המשיבה לדחות את הערעור ולהותיר על כנו את קביעותיו של בית המשפט
8 קמא, בראש ובראשונה בהתחשב בכך שמדובר בערעור שכל כולו נסוב אודות ממצאי
9 מהימנות שנקבעו על ידי הערכאה הדיונית. נטען כי ממצאי המהימנות שנקבעו ביחס לעדות
10 התביעה אותן מצא בית המשפט קמא כמהימנות ולעומתן הממצאים ביחס למערער שעליו
11 לא ניתן לסמוך, הם מובהקים. ממצאים אלה נתמכים גם מקריאת הפרוטוקול, המכיל
12 אמירות אותנטיות של העדות, שבית המשפט קמא התרשם מהן. באת כוח המשיבה עמדה
13 על התמונה שהצטיירה מן העדויות לגבי מסכת החיים הלא פשוטה והעכורה בתוך המשפחה,
14 שכתב האישום פירט רק חלק מזערי שלה. נטען כי בית המשפט קמא היה מודע למערכת
15 היחסים העכורה ולדם הרע שזורם בין הבנות לבין אביהן, מערכת יחסים שמלכתחילה
16 מטילה ספק לגבי העדויות, ועל רקע זה קבע ממצאי מהימנות מובהקים. לעמדת המשיבה
17 גרסת המערער, כמעט ברובה, מחזקת את גרסתה של חמותו, למעט האינטונציה ומילה זו או
18 אחרת המשנה את משמעות המילים, אך האירוע בכללותו איננו שנוי במחלוקת. מצבה הנפשי
19 של החמות בעקבות האירוע - היא מפוחדת, נסערת ומיד מתקשרת לבתה ולנכדתה ומנחה
20 אותן לסגור את החלונות, מחזק את גרסתה. גרסת הבת ועמדתה ביחס לדברים שרשם לה
21 המערער בהודעות שוללת מניע נקמני מצידה, כנטען. בהתייחס לטענה כי נרקמה עלילה כנגד
22 המערער לצורך סיכול מזימתו לקחת את הבנות הקטנות למשמורתו, טענה באת כוח
23 המשיבה, כי העובדה ששלוש העדות לא מסרו במשטרה גרסה אחידה וקוהרנטית מעידה שלא
24 תיאמו ביניהן את הגרסה ולא רקמו עלילה. הודעתה של א' במשטרה - 1/נ, בהקשר זה רק
25 מחזקת את אמינות גרסת התביעה, מה גם שא' היא עדת שמיעה לאירוע האיומים ולכן ככל
26 הנראה, לא נחקרה ולא נשאלה לגבי אירוע זה בעת שנגבתה ממנה הודעתה. באת כוח
27 המשיבה הפנתה להסברים שנתנו א' ובתה בחקירתן הנגדית, הנותנים תשובה למה שארע
28 בתחנת המשטרה. באשר לטענה כנגד הגבלת אורך החקירה הנגדית של א' נטען כי זכותה של
29 הערכאה הדיונית למקד את הדיון בשאלות הרלוונטיות ובשאלות שבמחלוקת. יתרה מכך,
30 החקירה הנגדית הייתה משמעותית וארוכה, ניתנה גם התראה מפורשת לפני הפסקת
31 החקירה ובסופו של דבר כשבית המשפט קמא עצר את החקירה הנגדית הוא עדיין אפשר
32 לב"כ המערער להמשיך ולשאול שאלות אם ישן עוד שאלות רלוונטיות. למעשה זו הייתה
33 בחירת ב"כ המערער לעצור את החקירה הנגדית באותו שלב.

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

14 ינואר 2020

ע"פ 52367-05-19 בן אהרון נ' מדינת ישראל

דיון והכרעה

4. כידוע, ככלל, אין מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בממצאי מהימנות, מאחר ולערכאה הדיונית יתרון מובהק על פניה של ערכאת הערעור, שכן היא התרשמה באופן ישיר מן העדים שהעידו בפניה, "מהאופן שבו תיארו את המעשים, ממידת האותנטיות והקוהרנטיות שבדבריהם ומהרושם הכללי העולה מהם (ראו, לדוגמה, ע"פ 9352/99 יומטוביאן נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(4) 632, 643 (2000)). מנגד, ייתכנו מקרים חריגים בהם ערכאת הערעור עשויה להתערב בממצאי מהימנות, כגון מקרים בהם נפלה טעות מהותית או בולטת לעין בהערכת מהימנות של עד; כאשר מדובר במסקנות להבדיל מעובדות; מקום בו ממצאה של הערכאה הדיונית מבוססים על שיקולים שבהגיון, שכל ישר או סבירות של עדות; כשממצאי הערכאה הדיונית מבוססים על ראיות שבכתב או התרשמות מחפץ; כאשר הערכאה הדיונית התעלמה לחלוטין מראיות או לא שמה לב לפרטים מהותיים בחומר הראיות וכיו"ב חריגים" (ע"פ 511/11 מריסאת נ' מדינת ישראל, (14/03/2012)).

5. אף שהנטייה היא כאמור, שלא להתערב בממצאי מהימנות וחרף העדיפות הנתונה לערכאה הדיונית ששמעה את העדים והתרשמה מהם באופן בלתי אמצעי, שוכנעתי כי במקרה דנן מתקיים החריג המצדיק נקיטת צעד שכזה, מאחר ויש בפי המערער טענה ממשית לפגמים מהותיים שנפלו בהכרעת הדין והנוטעים ספק בנוגע לאשמתו במיוחס לו.

6. כאמור, כתב האישום ייחס למערער עבירת איומים שבוצעה בשתי הזדמנויות נפרדות כלפי בתו - ר' (להלן: "הבת" או "ר") וכלפי חמותו לשעבר (להלן: "פ" או "החמות"). בכל הנוגע לאיומים כלפי הבת, זוכה המערער מהמיוחס לו, מאחר ונותר ספק בשאלה האם תוכן המסרון ששלח לה המערער (ואשר לא היה שנוי במחלוקת), אכן מהווה "איום" כמשמעו בחוק.

לעומת זאת, שוכנע בית המשפט קמא כי יום לאחר שהמערער שלח לבתו ר' את המסרונים דלעיל, הוא איים לפגוע בגרושתו ובבנותיו, במהלך הדברים שהשמיע לפ'. העבירה בה הורשע המערער בוצעה, על פי המיוחס לו בכתב האישום, על רקע יחסיו עם גרושתו, א' (להלן: "א") או "הגרושה", ביום 28.8.17 בשעות הבוקר. במועד זה נפגש המערער עם חמותו בבנק על מנת להסדיר הלוואה שנטל ואשר חמותו הייתה ערבה לה. כשיצאו מן הבנק אמר לה המערער "אני אדאג לזה שהיא לא תישאר חיה, לא היא ולא הבנות שלה, אני אדליק עליהם בכל יום נרות ואני אדאג שהיא תהיה מתחת לאדמה, אני סובל מהם". בעקבות הדברים הללו התקשרה החמות לנכדתה ר' ואמרה לה שתנעל את הדלתות ולא תפתח את הדלת למערער.

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

14 ינואר 2020

ע"פ 52367-05-19 בן אהרון נ' מדינת ישראל

7. למען שלמות התמונה, אציין כי המסרון שנשלח לר', בתו של המערער ואשר היווה בסיס לאישום שממנו זוכה, נשלח ביום 27.8.17. כחודש קודם לכן, נפגש המערער עם בתו ר' לאחר נתק ממושך. לפי כתב האישום, במהלך פגישה זו העלתה בפניו ר' את הקושי של בני המשפחה לשלם את דמי השכירות עבור הבית בו התגוררו גרושתו וילדיו. באותה הזדמנות אמר המערער לבתו כי הוא מוכן לשלם את דמי השכירות ובלבד שגרושתו תעזוב את הבית והוא יעבור להתגורר עם הילדים. לאחר הפגישה כתבה ר' למערער כי היא איננה מעוניינת לגור עימו. בתגובה השיב לה המערער "שאמא שלך תמות כבר" וכן "אמא הזונה שלך". בהמשך שלח לה מסרון, הכולל דברים קשים אודות יחסו כלפי גרושתו והבת. כאמור, ביחס למסרון זה נקבע כי איננו כולל דברי "איום" כמשמעותם בחוק.
8. לפני בית המשפט קמא נשמעו עדויותיהן של א' -גרושתו של המערער, אמה והבת ר'. עדויות אלה הותירו רושם מהימן על בית המשפט קמא ונקבע כי ניתן לבסס עליהן את אשמתו של המערער. בית המשפט קמא פירט בהכרעת הדין כי מתוך העדויות שהובאו בפניו עלתה תמונה, שאיננה שנויה במחלוקת, שלפיה, בעת הרלוונטית התגוררו בני הזוג בנפרד, כאשר ילדיהם התגוררו עם האם. המערער הוכרז כפושט רגל ומצבו הכלכלי היה קשה. גם האם והילדים היו נתונים בקשיים כלכליים, התקשו לשלם את שכר הדירה ועמדו בפני איום לפנותם מן הדירה. על רקע זה נפגש המערער עם בתו ביום 27.8.17 אחרי חודשים של נתק ביניהם.
9. בפני בית המשפט קמא לא הייתה מחלוקת לגבי הפגישה שהתקיימה בבנק בין המערער לבין חמותו, ביום הרלוונטי, כמידי חודש בחודשו. המחלוקת נגעה לתוכן הדברים שהשמיע המערער באוזני חמותו באותו מפגש. בעוד שהדברים הוצגו על ידי החמות כדברי איום לפגוע בגרושתו ובבנותיו, המערער הסביר כי כל שהתכוון היה להביע את רצונו לנתק עימן כל קשר.
10. בעדותה בבית המשפט קמא העידה החמות כי המערער דיבר בזעם ובקול רם ואיים "אני לא אשקוט ולא אנוח עד שאראה את ר. את ל. (הבנות – א. ה) ואת א. (הבת שלי) באדמה, אני אדליק נר עליהן כל יום". דברים אלה הותירו את החמות מפוחדת והיא התקשרה לבתה כדי להזהירה. גרסה זו נתמכה גם בעדות הגרושה שסיפרה על שיחת הטלפון המפואחת. על פי העדויות, החשש מפני המערער בעקבות התבטאות זו, הניע את הגרושה, אמה והבת לפנות לתחנת המשטרה כדי להגיש את התלונה.
11. בית המשפט קמא קבע כי עדויותיהן של בנות המשפחה נמצאו אמינות, בקבעו: "שוכנעתי כי העידו אמת, וכי לא הונעו בכוונה לפגוע בנאשם לשווא או להעליל עליו עלילה. על אף יריעה נכבדה שהוקדשה לכך על ידי ההגנה - לא מצאתי כי השלוש פעלו ממניע זר, ולהיפך

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

14 ינואר 2020

ע"פ 52367-05-19 בן אהרון נ' מדינת ישראל

ראיתי בעדות כל אחת מהשלוש אותנטיות וכאב כנה. לעומתן, הנאשם, כפי שיובהר, הותיר
רושם בלתי מהימן, וגרסתו כשלה מלנטוע ספק בגרסאות המשכנעות של עדות התביעה"
(סעיף 29 להכרעת הדין).

12. בכך נדחתה גרסת ההגנה, שלפיה, עדות התביעה רקמו כנגדו עלילה על מנת להרחיקו
מבנותיו. המערער טען כי באותו יום בו נפגש עם חמותו בבנק, הוא הגיש בקשה לבית המשפט
לענייני משפחה, במסגרתה ביקש לקבל את המשמורת על הבנות הקטינות (לבני הזוג תאומות
קטינות בנות כ- 4 - 5 שנים). לעמדתו, הגשת התלונה כנגדו באה בתגובה למהלך זה. בית
המשפט קמא קבע בהקשר זה כי לא הובאה כל ראיה לכך שהשלוש ידעו כלל על הגשת
הבקשה בעת שהגיעו להתלונן (ביום 29.8.17 – יום אחרי הגשת הבקשה) והן אף לא נשאלו על
כך במפורש בחקירתן הנגדית. בנוסף, לא שוכנע בית המשפט קמא כי המערער אכן נקט בהליך
רציני שהיה בו לסכן את המשמורת של האם, באופן שיהווה מניע לעלילה עליו. בד בבד נדחתה
הטענה כי בת הזוג מנעה מהמערער קשר עם בנותיו. בית המשפט קמא קבע כי מהתכתבות
בין המערער לבתו, שהיוותה חלק מכתב האישום, עלה כי הוא כתב לה דברים קשים, כגון
שהיא משולה בעיניו כמתה, כך שהגרסה שכוונת בת זוגו הייתה למנוע ממנו קרבה לבנותיו,
היא אבסורד.

13. בית המשפט קמא דחה גם את האפשרות שהחמות טעתה בהבנת משמעות הדברים שאמר
לה המערער, מן הנימוק שהעדה נשאלה על כך מפורשות בחקירתה הנגדית, הוצגה לה גרסת
המערער והיא שללה מכל וכל את האפשרות כי לא נכללו דברי איום במה שהשמיע.

14. בית המשפט קמא קבע כי האמון המוחלט שנתן בגרסתה של העדה – החמות, לא נחלש על
אף אי הדיוקים, עליהם עמדה באת כוח המערער, כמו בנוגע למועד שבו הוגשה התלונה
למשטרה, שכן הם מצויים בשוליים של המחלוקת.

15. גרסת המערער נבחנה על ידי בית המשפט קמא ונמצא שלא ניתן להאמין לה. זאת, בין היתר,
מאחר שהתמונה שהציג המערער בקשר ליחסיו עם בנותיו לא עלתה בקנה אחד עם העדויות
ועם המסרונים ששלח לבתו.

16. באת כוח המערער העלתה שורה של טענות כנגד קביעות אלה:

א. נטען כי גרסת החמות בעדותה לגבי הדברים שהשמיע לה המערער במועד הרלוונטי
אינם תואמים את האמור בכתב האישום- אני סבורה כי יש לדחות טענה זו. גם אם

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

14 ינואר 2020

ע"פ 52367-05-19 בן אהרון נ' מדינת ישראל

במועד מסירת העדות לא חזרה העדה מילה במילה על הדברים שמסרה במשטרה, דברי האיום עליהם סיפרה הם דומים למדי ומשקפים כוונה זהה.

ב. כך גם לא שוכנעתי כי נפל פגם בכך שבית המשפט קמא קצב את משך החקירה הנגדית. אמנם, צודקת באת כוח המערער כי התמונה הכוללת של מערכת היחסים במשפחה היא בעלת חשיבות להכרעה במחלוקת, בפרט נוכח גרסת ההגנה, ולא הייתה הצדקה לצמצם את החקירה הנגדית למסגרת האירוע הנקודתי עליו העידו העדות. יחד עם זאת, בפועל נחקרו העדות ארוכות והונחה בפני בית המשפט קמא יריעה רחבה בכל הנוגע למערכת היחסים בתוך המשפחה, כך שלא נגרם למערער עיוות דין כתוצאה מהגבלת החקירה הנגדית. נוסף על כך, הטענה באשר להגבלת החקירה לא הועלתה בפני בית המשפט קמא בשלב הסיכומים ולא הוברר בדיוק מה הן השאלות שנמנע מההגנה להטיח בפני העדות בשל הגבלת זמן החקירה. בהקשר זה יפים הדברים שנקבעו בע"פ 6504/10 פרחאן נ' מדינת ישראל (02.10.2013) "המערער טוען עוד, כי בית המשפט הגביל את משך חקירתה הנגדית של י' ... בע"פ 4093/08 מגדל הזוהר לבנין בע"מ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2008) נאמר, כי "בית המשפט רשאי להגביל את משך החקירה, אם מצא צורך בכך" (הנשיאה ביניש). המערער טוען, כי היו לו "שאלות, רבות ענייניות, והחקירה לא מוצתה עקב הגבלת זמן". ברם, על פני הדברים טענה זו לא הועלתה בסיכומיו של המערער בבית המשפט המחוזי, ומשכך קיים קושי להעלותה בשלב הערעור. יתירה מכך: המערער אינו מפרט מהן אותן שאלות שלפי הטענה נמנעו ממנו. בנסיבות אלה, אין לקבל טענה זו."

מבלי לפגוע באמור לעיל, צודקת באת כוח המערער בטענתה כי מעת שהוגבלה החקירה הנגדית של א' ובית המשפט החליט מפורשות כי הוא מונע מבאת כוח המערער מלשאול שאלות נוספות שאינן נוגעות לאירוע המצומצם, לא היה מקום לזקוף לחובת המערער את העובדה שלא הוצגו לעדה שאלות בנושאים כמו תמונות בן זוגה של א'.

ג. לעומת זאת, יש ממש בטענת באת כוחו של המערער כי בעת קביעת ממצאי המהימנות החד משמעיים על ידי בית המשפט קמא לא ניתן משקל מספיק לסתירות וקשיים שעלו מן העדויות, ואשר בנסיבות העניין אינם יכולים להיחשב בשולי המחלוקת. כן, לא ניתן משקל לראיות שהיה בהן לחזק את גרסת ההגנה, באשר

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

14 ינואר 2020

ע"פ 52367-05-19 בן אהרון נ' מדינת ישראל

למניע להגשת התלונה כנגד המערער, באופן המצדיק התערבות בקביעותיו של בית המשפט קמא. במה מדובר?

17. הכרעת הדין נסמכת על מספר אדנים :

מחד, האמינות שרחש בית המשפט קמא לעדויות התביעה, על סמך התרשמותו הישירה מן האופן בו העידו העדות, השתלבות גרסאותיהן זו עם זו והעדר סתירות מהותיות בין הגרסאות שמסרו. מאידך, העדר אמינותו של המערער ודחיית גרסתו, לרבות טענתו כי נרקמה כנגדו עלילה על מנת לסכל את בקשתו לקבל משמורת על בנותיו. כפי שניתן לראות, המחלוקת העובדתית הייתה מצומצמת למדי, המערער לא חלק על קיומו של המפגש עם חמותו בבנק ואישר כי החליף מלים עם החמות, בהן ייחל למותה של אשתו. אלא שלטענתו, לא איים לפגוע בה או בבנותיו. חיזוק לגרסת התביעה נמצא אך בתחושת הפחד שחשה החמות, שהביאה אותה להתקשר לבתה ולהזהירה ובעדויותיהן של א' ו- ר' שאישרו את דבר קבלת השיחה. בנסיבות אלה לסתירות או קשיים בגרסאות עדות התביעה ישנה חשיבות, גם אם אינם נוגעים לליבת המחלוקת, כל שכן, כאשר יש להם השלכה על בחינת טענת ההגנה שהעלה המערער, באשר לרקע להגשת התלונה.

18. אפתח בקביעות הנוגעות לטענה האחרונה- המערער טען כי התלונה במשטרה הוגשה רק לאחר שהוא פנה לבית המשפט לענייני משפחה ועתר לקבל את המשמורת על בנותיו הקטינות. בית המשפט קמא דחה מניע זה, בין היתר, בקבעו כי אין ראיה לכך שגרשותו ואמה ידעו על הגשת הבקשה בנוגע למשמורת בעת שפנו למשטרה.

אלא, שבקביעה זו לא נתן בית המשפט קמא דעתו לראיות ברורות שהובאו בפניו ואשר לימדו כי השתיים ידעו על כוונת המערער להגיש את הבקשה לקבלת המשמורת מיד לאחר פגישתו עם החמות בבנק. אקדים ואומר, כי בנסיבות אלה, שאלת העיתוי שבו הוגשה התלונה איננה בשוליים של המחלוקת, ויש בה כדי ללמד לא רק על מידת האמון שיש לתת בגרסת העדות, בכל הנוגע לפחד הרב שחשו לאחר ששמעו את דברי האיום, אלא גם בהקשר למניע להגשת התלונה. הראיות שהובאו בפני בית המשפט קמא וכמדומה אינן שנויות במחלוקת, מראות, כי המערער שיתף את א' ואת חמותו בכוונתו לפנות לבית המשפט באופן מיידי על מנת לקבל משמורת על הבנות, כפי שיפורט להלן.

19. עדותה הראשית של החמות הייתה קצרה ותמציתית. היא סיפרה על המפגש עם המערער בבנק, על תוכן הדברים ששמעה ממנו ועל תגובתה: חשש לשלום בתה ונכדותיה. חשש זה הביא אותה להתקשר מיד אל בתה ואל נכדתה, כדי להזהיר אותן מפני המערער. במהלך

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

14 ינואר 2020

ע"פ 52367-05-19 בן אהרון נ' מדינת ישראל

חקירתה הנגדית (בעמ' 14 לפרוטוקול מיום 4.1.18) ולא בנקל, אישרה החמות כי המערער אמר לה גם באותה שיחה כי הוא מתכוון לפנות מיד לבית המשפט כדי להגיש בקשה לקבל את בנותיו הקטינות לחזקתו:

ש. "הוא גם אמר לך באותה שיחה שהוא באותו רגע עולה לבית משפט בצפת ומגיש בקשה לקבל את הבנות שלו.
ת. למה שיקבל, הוא יודע לטפל בהן? הייתי רוצה לדבר עם התובע בצד לבד ולהסביר לו במה מדובר שידע.
לשאלת בית המשפט, התאומות בנות 5.
לשאלת בית המשפט כמה סה"כ בנות יש לא' ולנאשם אני עונה שחמש. כולן בנות.
ש. הוא אמר לך באותה שיחה שהוא מיד עולה להגיש בקשה לקבל את הבנות.
ת. הוא תמיד מאיים על הבת לקחת לה את הבנות, כי הוא רוצה לראות אותה ברחוב. הוא רוצה לראות את המימון של שכר הדירה שמקבלים ממשרד השיכון, את זה הוא רוצה".

בהמשך החקירה הנגדית אישרה העדה במפורש כי שמעה מהמערער על כוונתו להגיש את הבקשה לקבלת המשמורת וגם סיפרה על כך מיד לבתה בטלפון:

ש. "אני מבינה שהוא אמר לך את זה, שהוא עולה מיד לצפת.
ת. שיגיד. כן, הוא אמר שהוא עולה.
ש. את זה אמרת לא'!
ת. כן.
ש. בטלפון?
ת. כן, אמרתי לה.
ש. למה לא אמרת את זה במשטרה שהוא סיפר לך שהוא עולה מיד לצפת?
ת. זה לא ענייני, אני לא נשואה לו, הבת שלי צריכה לעשות את זה, לא אני".

20. גרושתו של המערער אמנם טענה בעדותה כי איננה זוכרת האם אמר סיפרה לה על כך, באותה שיחת טלפון, אך לא הכחישה כי שמעה ממנה על כוונתו של המערער להגיש בקשה לקבלת המשמורת. נושא זה לא הועלה בהודעות שמסרו השתיים במשטרה. ההודעה שנגבתה מא' – 1/3 נסובה בעיקר אודות הסדרי הראייה והקשר של המערער עם הקטינות וגם במהלכה לא צוינה הצהרת המערער על כוונתו זו.

21. כוונתו של המערער לפנות לבית המשפט בענייני המשמורת לא נזרקה לחלל האוויר לראשונה במפגש עם החמות בבנק. יום קודם לכן, בשעת לילה מאוחרת ובהיותו נסער, לאחר חילופי הדברים עם בתו, כתב המערער לגרושתו על כוונותיו (ראו נ/3, פלט הודעות SMS שהוחלפו בין המערער לגרושתו).

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

14 ינואר 2020

ע"פ 52367-05-19 בן אהרון נ' מדינת ישראל

22. לאור המפורט לעיל לא יכולה להיות מחלוקת שגרושתו של המערער ואמה ידעו על כוונתו של המערער לפנות ביום 28.8.17 לבית המשפט לענייני משפחה כדי להגיש בקשה לקבלת המשמורת על הילדות הקטינות, גם אם אין ראיה כי בפועל ידעו שהבקשה כבר הוגשה לפני שפנו למשטרה.

23. כאמור, בית המשפט קמא דחה את גרסת ההגנה לגבי המניע האפשרי להגשת התלונה משני טעמים, בקבעו:

"אין בטענה כדי לשכנע. ראשית, הנאשם לא הביא כל ראיה לכך שא', פ' ור' שהגיעו למשטרה ביום 29/8/17, ידעו בפועל על אותה בקשה שהנאשם הגיש יום קודם לבית המשפט לענייני משפחה. העדות לא נשאלו על עניין זה במפורש בחקירתן הנגדית, ובהיעדר הוכחה יש להניח שהשלוש כלל לא ידעו על הבקשה שהוגשה. פ', כשנשאלה על ידי הסנגורית אם ידוע לה שהנאשם פעל לקבל את התאומות לידי, ענתה באופן משכנע: "למה שיקבל, הוא יודע לטפל בהן? .." (עמ' 14 ש' 14).

לא שוכנעתי בקיומו של כל מהלך רציני שהנאשם נקט, אשר היה בו לסכן בפועל את המשמורת של א' על בנותיה הקטינות, וממילא גם לא בכך שעניין זה עלול להוות מניע לעלילה".

לא ניתן לקבל הנמקות אלה. ראשית, גם אם אין הוכחה כי השלוש ידעו בפועל על כך שהבקשה כבר הוגשה לבית המשפט לענייני משפחה, הרי הן אישרו והדברים עולים בבירור מנ/3, כי ידעו שהמערער מתכוון לפנות באותו יום ממש, בו הושמע, לפי הנטען, האיום, לבית המשפט בבקשה לקבל את המשמורת. בית המשפט קמא לא נתן דעתו לכך כלל בעת שגיבש את ממצאיו. גם הנימוק, שאין המדובר במהלך רציני, שהיה בו לסכן את המשמורת על הקטינות שהייתה בידי האם איננו יכול להתקבל. ראשית, מן הטעם שאין לבית המשפט קמא כלים על מנת להעריך את מידת הרצינות של הבקשה ושנית, כי לפי גרסת המערער די בכך שהצהרתו זו נטעה חשש בלב גרושתו פן תיעתר בקשתו, כדי ליצור מניע להגשת התלונה.

24. עיון בפלט נ/3 וחילופי הדברים בין המערער לבין גרושתו עובר למועד בו הושמעו על פי הנטען האיומים, מלמד כי מערכת היחסים שתיאר המערער איננה כה מופרכת ובלתי מתקבלת על הדעת. השניים שוחחו ביניהם במטרה למצוא פתרון למצוקת הדיור של אם המשפחה והבנות, עקב קושי לשאת בעלויות השכירות של הדירה בה התגוררו.

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

14 ינואר 2020

ע"פ 52367-05-19 בן אהרון נ' מדינת ישראל

על פי העדויות, בפגישה שהתקיימה בין המערער לבתו ר' במהלך חודש יולי 2017, הציג המערער שהוא יכנס לדירה השכורה בה התגוררה א' עם הבנות לפרק זמן מוגבל (על פי עדותה של ר' – למשך כ- 4 חודשים) וזאת עד שהאם תשתקם כלכלית. ר' לא שללה זאת באותה שיחה ואף הנהנה לחיוב כדי לא להתעמת עימו (עמ' 9 לפרוטוקול).

לפי הפלט, 3/נ, ביום 4.8.17 הסכימה גרושתו של המערער להצעה זו, לפיה יעבור המערער לגור בדירה השכורה שבה היא התגוררה עם בנותיהם וישלם את דמי השכירות, בעוד שהיא תמצא מקום אחר לגור בו, וזאת עד שתסתדר כספית ותוכל לקבל חזרה את הבנות לחזקתה ("הגעתי להחלטה... אתה רוצה את הילדים בבקשה בתנאי שאתה עובר לפה ואני יוצאת.. זו הבקשה של הבנות.. והתנאי שלי איך שאני מסתדרת אתה מחזיר לי אותן"). הצדדים סיכמו את הדברים ברוח טובה וקבעו כי המעבר יתבצע כעבור שבוע.

לפי עדותו של המערער, בשלב מאוחר יותר, הוא גם הסכים לאופציה אחרת שהועלתה, שלפיה, תמצא גרושתו מקום מגורים חלופי, שדמי השכירות שלו נמוכים יותר, (2,000 ₪), והוא ישלם את הסכום האמור. המערער, לדבריו, התנגד לכך שא' תעבור לדור יקר יותר, שכדי לממנו, תצטרך בנותיו הבגירות לעבוד, במקום ללמוד, למשל.

25. נימה חיובית זו אכן השתנתה בשלב מסוים, בין היתר, לאחר שהמערער שמע מבתו כי היא ואחיותיה אינן מעוניינות לגור עימו, וכי הן וגרושתו מעוניינות לעבור לגור במקום מרוחק יותר, דבר שיקשה על הקשר שלו עם הקטינות וירחיק אותן ממקום לימודיהן. ביום 27.8.17 בשעה 23:53, כתב המערער לגרושתו: "את יכולה לעשות אם (כך במקור –א.ה) זה מה שבא לך. שקל בחיים לא תראי ממני. את הקטנות אני יוציא ממך מחר אני ניגש לבית המשפט. מה שניסית לעשות לי לצייר אותי כפסיכופט אני יתן לך להגיע לזה ברגע שתאבדי את הבנות הקטנות. תישארי עם המפלצת שיצרת. מהיום רק צער וכאב את תראי...".

את הדברים האלה רשם המערער כשעה לאחר שכתב לבתו מסרון הכולל התבטאויות קשות במיוחד, המבקשות לנתק אותה מחייו. בית המשפט קמא התרשם מהתבטאויותיו של המערער ומן העדויות לגבי היחס, לו זכו הבנות בעבר (לרבות אלימות מצד האב), כי המערער תיאר את מערכת היחסים בצורה לא אמיתית ולא מהימנה. כפי שיפורט בהמשך, התוכן המלא של המסרונים מעלה ספק בנוגע למסקנה, שלפיה, עדותו של המערער איננה מתארת נכונה את מה שהתרחש בתקופה הסמוכה לפני הגשת התלונה למשטרה.

26. כאמור, חיזוק לגרסת התביעה, שהמערער התבטא בדברי איום ולא כפי שטען, מצא בית המשפט קמא בתחושת הפחד שהותירו דבריו על חמותו. במהלך עדויותיהן בבית המשפט קמא ביקשו עדות התביעה לשכנע כי דבריו של המערער, שנתפסו כאיום, גרמו לחמותו לחשוש לשלומן של גרושתו והבנות ולכן היא התקשרה אליהן מיד והזהירה אותן מפניו וזמן

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

14 ינואר 2020

ע"פ 52367-05-19 בן אהרון נ' מדינת ישראל

קצר לאחר מכן, פנו למשטרה. לעומת זאת, לגרסת ההגנה, המתלוננות לא פנו מיד לתחנת המשטרה, שכן לא חשו מאוימות מדבריו של המערער.

א' ואמה פ' העידו בבית המשפט קמא זו אחר זו ביום 4.1.18 ועמדו על כך שהתלונה הוגשה למשטרה זמן קצר לאחר ביצוע העבירה ועוד באותו היום. בפועל, אין מחלוקת כי לא נעשתה כל פניה למשטרה בסמוך לאחר שהמערער איים על פ', לפי הנטען, וכי התלונה הוגשה רק למחרת היום בשעות הצהריים.

בעדותה בבית המשפט קמא נשאלה פ' מדוע לא התקשרה למשטרה כשהמערער השמיע את דברי האיום והשיבה:

ת. עליתי בצהריים מיד.
ש. מיד אחרי זה עלית למשטרה.
ת. כן, הוא עשה את זה בבוקר, ואני עליתי בצהריים."

גם א' הגרושה ענתה באופן דומה (בעמ' 15 בפרוטוקול מיום 4.1.18):

ש. את יודעת שברגע שהיא התקשרה הלכת למשטרה כי פחדת.
ת. כן."

בהמשך (בעמ' 19 לפרוטוקול) עמדה א' על גרסתה כי פנתה למשטרה מיד ולא היה בפיה הסבר מדוע התלונה הוגשה רק למחרת:

ש. כמה זמן אחרי שיחת הטלפון ששמעת מאמא על האיום, היית כבר בתחנת המשטרה?
ת. לא זוכרת.
ש. עניין של שעות או מיד?
ת. לא זוכרת, שעות בטוח שלא.
ש. התקשרת למשטרה?
ת. לא, עליתי.
....
ש. הלכת למשטרה באותו היום?
ת. כן.
ש. את זה את זוכרת?
ת. כן.
ש. אני אומרת שלא הלכת למשטרה באותו יום. מה יש לך להגיד על זה?
ת. אני לא זוכרת, אין לי מה לומר.
ש. אבל את אמרת בביטחון שזה היה באותו יום.
ת. אני לא מנהלת יומן, איך להרוס לאנשים את החיים כמו שהוא עושה, ואני לא זוכרת.
ש. איך את אמרת לנו כאן בביטחון "שעות זה לא"?
ת. אני מקווה שהקלדנית רושמת גם איך שאת מגחכת.

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

14 ינואר 2020

ע"פ 52367-05-19 בן אהרון נ' מדינת ישראל

ש. זה אומרת שלא חשת מאויימת או צורך לפנות למשטרה. אני אומרת
לך שאם היית מפוחדת או מאויימת היית פונה מיד למשטרה.
ת. אני לא זוכרת היום איך זה שעליתי יום למחרת, איך שהראו לי".

27. כפי שניתן לראות, ההסבר שנתנו העדות לכך שהן לא התקשרו למשטרה מיד לאחר שהושמע
האיום, על מנת להתריע מפני מסוכנותו של המערער ולקבל הגנה, היה שבמקום להתקשר הן
ניגשו מיד למשטרה, טענה שהובררה כלא נכונה. בהמשך לקו זה, שללה פ' מכל וכל את
האפשרות שבמהלך גביית הודעתה תמה גם החוקר מדוע לא התקשרה למשטרה בסמוך
לאחר האיומים שהושמעו על ידי המערער:

ש. לא רק שהגשת יום אחרי את התלונה, גם השוטר שאל אותך
במשטרה למה לא ערבת משטרה אתמול.
ת. סליחה, את זה הוא לא שאל אותי, את זה את אומרת. אני ישבתי
מול החוקר בשיר.
ש. אני מקריאה מהחקירה שלך במשטרה מיום 29.8.17 בשעה 13:07
עמ' 2 ש' 22: שאלה: למה לא ערבת משטרה אתמול? את אומרת
שאני ממציאה את זה?
ת. לא, חס וחלילה, אבל אני הייתי שם.
ש. את לא היית שם, את חושבת שהיית שם באותו יום, אבל הראיתי
לך שבאת רק למחרת, למרות שאת מתעקשת שהיית שם ביום
האירוע.
ת. אז למחרת.
ש. את גם אומרת שהוא לא שאל אותך את השאלה הזאת, ואני מראה לך
שהוא כן שאל אותך את השאלה הזאת.
ת. לא, הוא לא שאל. הוא שאל את ר', את האמא שלה ואת כולם".

28. נוכח התשובות הללו לא היה למעשה בפני בית המשפט קמא הסבר, מדוע, אם דברי
המערער עוררו חשש ממשי בלב גרושתו ואמה, הן לא התקשרו למשטרה ולא פנו עוד באותו
יום כדי להגיש את התלונה. בנסיבות אלה ולאור המכלול, סוגיית עיתוי הגשת התלונה
אינה בשולי המחלוקת שנתגלעה בין הצדדים ונכון היה לתת לה משקל בהחלטה לגבי
מידת האמון שיש ליתן בעדויות התביעה.

29. די במפורט לעיל כדי ליצור ספק באפשרות לסמוך על עדויות התביעה לשם הרשעתו של
המערער. מעבר לכך, המערער תיאר בהרחבה בעדותו את מערכת היחסים המשפחתית
שנוצרה נוכח המצוקה הכלכלית הקשה, דמי המזונות הנמוכים שהוא משלם וניסיונו לסייע
כלכלית למשפחה מעבר לסכום המזונות שבו הוא מחויב לשאת. בית המשפט קמא התרשם
כי בתיאור זה מציג המערער את עצמו באור חיובי ובאופן שאיננו תואם את העדויות לגבי
התנהלותו. לאור האמור, קבע בית המשפט קמא, בין היתר, (בסעיפים 41 ו-42 להכרעת הדין)
כדלקמן:

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

14 ינואר 2020

ע"פ 52367-05-19 בן אהרון נ' מדינת ישראל

1
2 את המסרון החריף ששלח לר', שלא הווה איום, אך מילותיו קשות ומגדפות,
3 שלח לה הנאשם כתגובה על כך שדחתה את הצעתו, לפיה א' תעזוב את הדירה,
4 ורק אז הוא יסייע לילדות בתשלום שכר הדירה. מדובר בהצעה קשה, המציעה
5 לבנות להתנתק מאמן, שלמעשה תיזרק מביתה. הצעת הנאשם ותגובתו החריפה
6 על כך שההצעה סורבה על ידי ר', מותירות רושם לגבי אופיו האלים (מילולית) של
7 הנאשם, ועל היעדר חמלה לבנות משפחתו.
8

9 לא השתכנעתי מאמירותיו של הנאשם, בהן תיאר עצמו שוב ושוב באור חיובי,
10 ומהכחשותיו כי איים לפגוע על בנותיו. הנאשם טען, לדוגמא, כי לעולם לא יאיים
11 על בנותיו וכי "ייתן את החיים בשבילן" (עמ' 28 ש' 4), ואולם אמירה זו מנוגדת
12 לחלוטין לתיאורו האמין על ידי א' ור', כמי שנהג כלפיהן בעבר באלימות,
13 ובהתעמרות. תיאור עצמי זה לא מתאים לדברים הקשים ששלח לר' במסרון".
14

15 המסרונים ששלח המערער לביתו ר', שהיוו חלק מכתב האישום הם אכן בוטים וקשים
16 וראויים לגינוי. יחד עם זאת, למקרא המסרונים שהוחלפו בין המערער לבין גרושתו (נ/3)
17 ובינו לבין בתו ל' (נ/7) ניתן לראות כי אלה דווקא מתיישרים עם גרסת המערער, לפיה הוא
18 הביע נכונות לעזור למשפחה, ככל יכולתו. חילופי המסרונים תומכים בטענת המערער כי
19 בני הזוג הגיעו להסכמה, שלפיה א' תעזוב את הבית לפרק זמן מוגבל והמערער יכנס
20 לדירתה וישלם את דמי השכירות. כל זאת תוך התחייבות לפנות את הדירה ברגע שגרושתו
21 תרצה בכך. באחד המסרונים רשם המערער: "טוב דיברתי עם הבן שלו. הוא יבוא שבוע
22 הבא לעשות איתי חוזה אז כל צעד מעכשיו הוא לשנה. יש לך שנה לעמוד על הרגליים
23 להחזיר לשי את החוב ואחר כך אין שום בעיה תחזיר לגדל את הבנות בכיף". נימת
24 הדברים והסכמתה של א' לסידור זה, מטילים ספק ממשי בקביעתו של בית המשפט קמא
25 לפיה, המערער ביקש לנתק את א' מבנותיה על ידי כך שהיא תיזרק מביתה ונהג כלפי
26 משפחתו באופן שאיננו עולה בקנה אחד עם תיאוריו.
27

28 האמור לעיל מעמיד גם בספק את הקביעה כי "גרסת הנאשם בלטה בהיעדר האמפטיה
29 לגרושתו ולחמש בנותיו, אשר נמצאו בעת האירועים, ועל כך אין מחלוקת, במצב כלכלי
30 קשה ממש, בסיכון לסילוק מדירתן השכורה, וללא כסף לתשלום חשבון החשמל. קו
31 ההגנה היה כי א' פעלה כלפי הנאשם בסחטנות, ולא הוקירה לו תודה על סיועו לה מעת
32 לעת בקניות, ואולם בפועל התברר כי הנאשם לא עבר, היה בפשיטת רגל, והעביר לבנותיו
33 מזונות חודשיים על סך 2000 ₪ בלבד" (סעיף 40 להכרעת הדין).
34

35 יובהר, כי על פי העדויות, המערער הסכים לשלם את דמי השכירות, מעבר לסכום המזונות
36 שבו חוייב.
37

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

14 ינואר 2020

ע"פ 52367-05-19 בן אהרון נ' מדינת ישראל

31. לגבי תוכן הדברים שאמר לפ' בפגישתם בבנק, המערער לא חלק על כך שקבל בפניה על התנהלותה של א' ואף אמר שלא מעניין אותו אם היא תחיה או תמות, מבחינתו הוא מוכן להדליק עליה נרות כי היא רוצה לקחת ממנו עוד כסף (הודעתו במשטרה ת/1). לפי גרסת התביעה, המערער לא הסתפק בדברים אלה, אלא הוסיף גם כי ידאג למותן של א' והבנות.

פ' אישרה בעדותה כי בפגישה בינה לבין המערער בבנק קבל המערער על כך שהוא מתבקש לשלם לגרושתו ולבנות סכומים העולים על דמי המזונות שבהם הוא מחוייב לשאת ותסכולו מן המצב.

ש". בפגישה הזאת הוא לא התלונן בפנייך שנמאס לו שהיא כל הזמן מבקשת כספים?
ת. הוא אמר את זה, אבל לא היא זו שביקשה, אלא הבנות.
ש. הוא גם אמר לך "אני סובל מהן". את זוכרת את זה?
ת. כן, אבל הוא לא דובר אמת, זה לא נכון.
ש. הוא אמר לך למה הוא סובל מהן, כי ביקשו ממנו לשלם עליהן שכר דירה?
ת. כן, הוא אמר את זה, כן".

כפי שתואר לעיל, באותה שיחה גם הודיע המערער על כוונתו להגיש תביעה כדי לקבל את הבנות לחזקתו. למעשה המשפט המהווה דבר האיום, כפי שנמסר במשטרה, הוא משפט אחד מתוך השיחה שהתנהלה בין השניים, כשההקשר הכולל של הדברים עלה לראשונה מפי העדה בחקירתה הנגדית בבית המשפט קמא. העדה אמנם עמדה על טענתה, כי היא זוכרת היטב את החלק שבו איים המערער שלא ישקוט עד שבנות המשפחה ימצאו את מותן, אולם ראוי היה לבחון את הדברים גם בקונטקסט השלם שלהם ובשים לב לגרסת המערער, בשל ההבחנה הדקה בין שתי האמרות.

32. נימוק נוסף לחוסר האמון שרחש בית המשפט קמא לעדות המערער נוגע לטענה בנוגע למצבו הרגשי הקשה בעקבות שיחתו עם בתו, הדברים הקשים שאמרה לו ותגובותיו. בית המשפט קמא דחה את טענתו של המערער, כי לאחר השיחה הקשה עם ר', הוא חש בליבו ופנה לקבלת טיפול, וקבע בהכרעת הדין:

"הנאשם לא שכנע גם בטענות כאילו סבל ממצוקה לבבית עקב יחסה של ר' כלפיו, ובשל הדרך התקיפה שבה פנתה אליו. הנאשם הציג אמנם תעודה רפואית מיום 28/8/17, ממנה עולה כי נבדק רפואית יום אחרי השיחה עם ר' בשעות הערב. לנאשם אכן קיימת הסטוריה רפואית קרדיולוגית, ואולם לא אובחן כל ממצא רלוונטי בהתאם לתעודה הרפואית".

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

14 ינואר 2020

ע"פ 52367-05-19 בן אהרון נ' מדינת ישראל

המערער הציג תיעוד רפואי מהמרכז הרפואי זיו, חדר המיון, אליו פנה בערבו של יום 28.8.17 עם תלונות על כאבים מעל בית החזה, הרגשת לחץ עם הקרנה לכתף, גב אחורי וזרוע שמאלית, בחילות ללא הקאות. הוא סיפר על כאב מתגבר בנשימה ולחץ על בית החזה. כל זאת, לדבריו, לאחר שחווה יום קודם לכן אירוע של לחץ נפשי בעקבות ויכוח עם בתו. מתוך התיעוד עולה כי למערער מחלת לב והוא טופל בעבר (צנתור והשתלת סטנט). פנייתו לחדר המיון נעשתה עוד בטרם הוגשה התלונה כנגדו ולא ראיתי כל סיבה לפקפק באמינותה, גם אם שוחרר בסופו של דבר כעבור מספר שעות, לאחר טיפול תרופתי להרגעת הכאבים, ומבלי שאובחנה בעיה לבבית.

33. באת כוח המערער קבלה עוד על כך שבית המשפט קמא לא התייחס כלל להודעתה של א' במשטרה (נ/1). לפי טענתה, מההודעה עלה כי א' לא סיפרה כלל על חשש שיש לה מפני אלימותו של המערער וכל בקשתה הייתה שישונו סדרי הראיה של הילדים, מן הנימוק שהמערער עושה שימוש בקנאביס רפואי.

א' לא הייתה עדה ישירה לאיומים שהשמיע, לפי הנטען, המערער כלפיה. מסיבה זו, גם אם לא התייחסה אליהם בהודעתה במשטרה, (כאשר הגיעה יחד עם אמה ובתה להתלונן), אין בכך כדי לפגום בגרסה שמסרה פ' בעניין זה. יחד עם זאת, ובהמשך למתואר לעיל, אכן קשה להימנע מלהתרשם שהסוגיה שהעסיקה את א' בעת שמסרה הודעתה הייתה סוגיית הסדרי הראיה. את חששותיה מפני הותרת ההסדרים על כנס הסבירה אך ורק במצבו הנפשי הרעוע של המערער, ומשלא הייתה לה כל אסמכתא או דוגמה להתדרדרות במצבו של המערער היא הופנתה להגיש בקשה מתאימה לבית המשפט. גם לכך מן הראוי היה לתת את הדעת, בעת קביעת מהמנות גרסתן של א' ופ', על רקע ידיעתן כי המערער מתכוון לבקש לקבל משמורת על הבנות.

34. לסיכום, מארג הראיות הכולל, כמפורט לעיל, מטיל ספק באשמתו של המערער. עדויות המתלוננות נמצאו מהימנות על ידי בית המשפט קמא, אולם בקביעת ממצאי המהימנות לא נלקחו בחשבון ראיות, העשויות לתמוך דווקא בגרסת ההגנה. כן לא ניתן משקל לסתירות וקשיים שעלו מעדויותיהן של פ' וא', בעניינים שיש להן נגיעה לגדר המחלוקת. מאידך, הנימוקים לדחיית גרסתו של המערער אינם משכנעים דיים. בנסיבות אלה, ובהתחשב במחלוקת המצומצמת בין הצדדים, באשר להתבטאות המדויקת של המערער בפני פ', אני סבורה כי לא עלה בידי המשיבה להוכיח את אשמתו של המערער ברף ההוכחה הנדרש בפלילים.

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

14 ינואר 2020

ע"פ 52367-05-19 בן אהרון נ' מדינת ישראל

35. אשר על כן, אציע לחבריי לקבל את הערעור ולזכות את המיוחס לו מחמת
הספק.

א. הלמן

אסתר הלמן, שופטת
ס. נשיא

השופט סאאב דבור :

מסכים.

סאאב דבור

סאאב דבור,
שופט

השופט גדי צפירי :

מסכים.

גדי צפירי

גדי צפירי, שופט

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

14 ינואר 2020

ע"פ 52367-05-19 בן אהרון נ' מדינת ישראל

סוף דבר, הוחלט, אפוא, פה אחד, על קבלת הערעור, וזיכויו של המערער מן המיוחס לו מחמת הספק.

ניתן והודע היום י"ז טבת תש"פ, 14/01/2020 במעמד הנוכחים.

גדי צפיר, שופט

סאאב דבור,
שופט

אסתר הלמן, שופטת
ס. נשיא

הוקלד על ידי ליאור ממון